

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 lipca 2022 r. skierowanym wobec współnika A. S. (1), powód N. G. (1) wniósł o rozwiązanie spółki (...). S. N. G. sp.j. z siedzibą w Ł. na podstawie art. 58§1 pkt 6 k.s.h. oraz o przyznanie mu prawa do przejęcia majątku spółki z obowiązkiem rozliczenia się z pozwaną na podstawie art. 66 k.s.h., a także o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pozew k. 3-19 akt).

W odpowiedzi na pozew pozwana A. S. (1) poparła wniosek o rozwiązanie spółki jawnej i wniosła o oddalenie wniosku powoda w zakresie przyznania powodowi prawa do przejęcia majątku spółki i na podstawie art. 66 k.s.h. oraz przyznanie pozwanej prawa do przejęcia majątku spółki. Pozwana wniosła o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odpowiedź na pozew k. 466-742 akt).

W toku procesu strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony procesu- powód i pozwana są (...). S., N. G. sp.j. z siedzibą w Ł., ul. (...), (...)-(...) Ł., NIP: (...), wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi XX Wydział KRS pod numerem (...) (dowód: wydruk KRS k. 41-45, kopie akt rejestrowych spółki k. 26-40 akt).

Powód N. G. (1) ma 49 lat, z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Powód pracował w zakładach samochodowych na stanowisku kierownika. Przed nawiązaniem znajomości z pozwaną, powód nigdy nie prowadził własnej działalności gospodarczej, nie był też zaangażowany w działania biznesowe innych osób. Nie miał żadnego doświadczenia, ani żadnej wiedzy w zakresie prowadzenia spółki z branży kosmetycznej, czy też chemii gospodarczej (dowód: zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt).

Pozwana A. S. (1) ma 45 lat, z zawodu jest ekonomistką. Od najmłodszych lat pomagała rodzicom w prowadzeniu działalności gospodarczej.

W latach 2005 - 2019 istniała spółka jawna (...) W. Z. H. Z. sp.j. prowadząca działalności w branży kosmetycznej której współnikami byli rodzice pozwanej (dowód: okoliczność bezsporna, zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt).

Pozwana ukończyła studia na Uniwersytecie (...) na kierunku (...) i (...), oraz Akademię (...) w Ł. - zielarz, terapeuta - zastosowanie składników naturalnych w kosmetyce, ukończyła kurs - wprowadzanie produktów kosmetycznych do sieci (dowód: okoliczności bezsporne).

Pozwana w 2012 roku zarejestrowała własną działalność gospodarczą. (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt).

Pozwana przed nawiązaniem Spółki z powodem prowadziła własną działalność gospodarczą na nieruchomości należącej do ojca pozwanej.

Pozwana dysponowała nieruchomością na podstawie umowy użyczenia zawartej ze swoim ojcem - właścicielem nieruchomości. Pozwana miała prawo do odpłatnego podnajmu nieruchomości (dowód:

Pozwana zatrudniała pracowników, miała własne urządzenia i maszyny do produkcji kosmetyków. Pozwana miała własnych kontrahentów, kontakty handlowe, własne receptury kosmetyków, bądź też produkowała według receptury dostarczonej przez zamawiającego. Do produkcji wykorzystywała zamawiane surowce. Pozwana była jako producent kosmetyków rozpoznawalna na rynku, miała wypracowane własne know how (dowód: zeznania pozwanej w e-

protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt, ewidencja wyposażenia na dzień 30 kwietnia 2017r. k. 553 akt).

Dostawcy pozwanej , to: EuroVetroCap, A., B., D., A.- lids, M., Standard, G., K., A.-pol, J. Aromaty (JAR), M. P., P., Proteina, B., H., M., (...), S., P., C., B., K., 6 szpilek, V., C., Chemia Ł., (...), Politechnika (...), A., Enzym, B. (...), L. P., L. M., G., A. S. (2), P., (...) Chemie, (...) (Delia), N., C.-C., W., BSf Polska ((...)), E., (...), S., C., (...)Skór, J. W., N., S., N., M., H. P., H. G., D., FlexPress, A. P., R., P., C.;

Kontrahentami pozwanej byli: L. (I.), O., (...)L., E., M., MK N. (...), Eskulap (M.), A. G. ((...)), JJ P., (...), Elfa (...), C., I., P. L., B., I., (...), M., F., Y., S., (...) M. (B.), S., B., D. (dowód: okoliczności bezsporne- niekwestionowane przez powoda).

Pozwana samodzielnie pokrywała koszty działalności gospodarczej, dokonując obrotów na rachunku bankowym związanym z jej działalnością. Z tego rachunku opłacała media wykorzystywane na nieruchomości, gdzie prowadziła działalność gospodarczą (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt, zestawienie operacji na rachunku bankowym k. 477- 540).

Działalność gospodarcza rodziców pozwanej zakończyła się stratą finansową, powstały długi. Pozwana w tym okresie starała się pomóc rodzicom, kupowała na własne nazwisko surowce do produkcji kosmetyków, ponieważ kontrahenci ojca pozwanej nie chcieli udzielać mu kredytu kupieckiego. Spłata długów zaczęła obciążać pozwaną i sytuacja taka trwała , również po nawiązaniu umowy spółki z powodem (dowód: okoliczności bezsporne, zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt, zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt).

Powód i pozwana pozostawali w związku partnerskim, który trwał w okresie od 2006 r. do 2019 r. (dowód: okoliczności bezsporne, zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt, zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt).

Po nawiązaniu znajomości powódka zaproponowała pozwanemu, by razem z nią prowadził działalność gospodarczą, tym bardziej, że stanowisko pozwanego w zakładzie pracy miało być likwidowane, a pozwany nie miał innych źródeł dochodu. Pozwany wyraził zgodę na propozycję powódki (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt).

(...) spółki jawnej pod firmą (...) „ **została zawarta w dniu 17 lutego 2014r. na czas nieoznaczony.** Przedmiotem działalności spółki miała być między innymi: produkcja wyrobów kosmetycznych i toaletowych, produkcja mydła i detergentów, środków myjących i czyszczących, doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej, konserwacja i naprawa pojazdów samochodowych z wyłączeniem motocykli.

Od powstania spółki do 31 grudnia 2014 r. w spółce było 3 wspólników - A. S. (1), N. G. (1) oraz K. R.. Łącznie wartość przez nich wnoszonych wkładów do spółki wyniosła 1000 zł.

Do dnia 30 czerwca 2014 r. wspólnicy uczestniczyli w zyskach i stratach spółki w następujących proporcjach: A. S. (1) 49% i 10%, N. G. (1) 49% i 90%, K. R. 2% i 0%.

W okresie od 1 lipca 2014 r. do 1 stycznia 2015 r. zmieniono proporcje udziału w zyskach i stratach na następujące: A. S. (1) 5% i 10%, N. G. (1) 93% i 90%, K. R. 2% i 0%. W związku z wypowiedzeniem umowy przez K. R. od dnia 1 stycznia 2015r. w (...) sp. j. w spółce pozostało dwóch wspólników - A. S. (1) i N. G. (1). Od dnia 2 stycznia 2015 r. powód i pozwana zgodnie z umową spółki jawnej mieli równe udziały w zyskach i stratach (dowód: umowy spółki jawnej, uchwały wspólników, wypowiedzenie umowy spółki k. 26 - 40 akt).

Spółka jawna w latach 2014 - 2021 osiągała następujące dochody wykazywane w dokumentacji finansowej:

2014 r. - 229.970,35 zł,

2015 r. - 268.896,27 zł,

2016 r. - 368.621,63 zł,

2017 r. - 576.664,10 zł,

2018 r. - 220.092,66 zł,

2019 r. - 547.989,44 zł,

2020 r. - 1.588.375,44 zł,

2021 r. - 679.221,08 zł (dowód: zestawienia tabelaryczne dochodów za poszczególne lata k. 84-89)

Przez kolejne lata funkcjonowania Spółka zajmowała się i zajmuje przede wszystkim produkcją kosmetyków. Spółka nie produkowała artykułów z zakresu chemii gospodarczej. Nie ma potrzebnej linii technologicznej- produkcyjnej , ani też technologa mającego wiedzę specjalistycznej z tego zakresu (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt).

Wspólnicy ustalili, że pozwana powoli będzie ograniczać własną działalność gospodarczą i aktywność gospodarcza będzie rozwijania jedynie w ramach spółki jawnej. Pozwana powoli zasilala spółkę własnymi urządzeniami i maszynami. Park maszynowy będący zapleczem techniczno-organizacyjnym pozwanej stał się własnością spółki po 2017 r. (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt).

Maszyny od pozwanej , to - mieszalnik ze stali MK-200 (05.08.2013), stacja do osmozy, dwie platynkarki (12.2015), drukarka V. 1210, Homogenizator S., Komputery 4 x D. (...).2014 (D. (...).09.2018, D. (...).12.2021, D. (...).03.2021, Laptop D. (...).08.2021 (D. (...) 2720), stół anty wibracyjny 28.09.2018 (...) biurowe, kurtyny paskowe, regały w magazynie, dozownik półautomatyczny Etykieciarka P. (dowód: ewidencja wyposażenia k. 561 , wykaz środków trwałych k. 557-560 akt).

W chwili powstawania spółki wspólnicy będąc ze sobą w związku partnerskim, ustalili zasady funkcjonowania obu podmiotów tak, aby w efekcie końcowym za kilka lat wszystkie czynności i produkcje przejęła spółka (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt).

Spółka po powstaniu nie podpisała umów o odstawę poszczególnych mediów. (...) opłacane były z rachunku bankowego istniejącego dla prowadzonej przez pozwaną działalności. Spółka zwracała pozwanej wydatkowane na ten cel środki. Przelewy były wykonywane z rachunku bankowego spółki na rachunek bankowy związany z działalnością pozwanej . Nie były wystawiane refaktury do opłat za media. Powód wiedział o takim sposobie rozliczeń i akceptował go (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt, lista operacji na rachunku bankowym k. 477- 540).

Spółka prowadziła działalność na nieruchomości rodziców pozwanej. Pozwana miała prawo do zawarcia ze spółką umowy podnajmu, przy czym przedmiotem podnajmu była jedynie nieruchomość o powierzchni 150 m2. Spółka w rzeczywistości korzystała z terenu o wiele większego. Pozwana podpisała ze spółką umowę podnajmu i wystawiała faktury VAT z tytułu zapłaty czynszu.

Powód wiedział o takim sposobie rozliczeń i akceptował go (dowód: (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt, dokumenty na kartach , 599-601, 566-569, w tym: kopia umowy najmu, aneks do umowy, umowa użyczenia , rozwiązanie umowy najmu z A. S. (1)).

Pozwana, podobnie jak i powód codziennie byli w siedzibie spółki i na terenie zakładu produkcyjnego (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt, zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt).

Powód zajmował się najczęściej naprawą maszyn, o ile zaszła taka potrzeba. W przypadku skomplikowanych napraw był wzywany profesjonalny serwis.

Powód sprawował kontrolę nad czystością urządzeń oraz czystością na obiekcie, dokonywał zakupu części do maszyn urządzeń, samochodów. Po stronie powoda był zakup środków czystości, artykułów chemicznych, narzędzi do mycia, artykułów biurowych według zapotrzebowania, artykułów do remontu, konserwacji, artykułów do laboratorium. Powód zajmował się serwisem samochodów, przeglądami, a nadto utylizacją makulatury, złomu. Pozwany nadzorował pracowników przy produkcji, przy sprzątaniu (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt, zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt).

Powód zajmował się czynnościami technicznymi, natomiast pozwana skupiała się na pracy umysłowej, biurowej. Gdy były pilne zamówienia oboje wspólnicy pracowali przy produkcji, np. pozwana pakowała wyroby kosmetyczne z innymi pracownikami (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt, zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt).

Pozwana zajmowała się w spółce sprawami pracowniczymi, zatrudnianiem pracowników, prowadzeniem dokumentacji pracowniczej, wypłatą wynagrodzeń. Przygotowywała też dokumentację finansową spółki. Pozwana była w stałym kontakcie z Kancelarią (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. przy ul. (...) i dla tego biura przygotowywała wszelkie dokumenty finansowe i pracownicze spółki.

Usługi księgowe dla spółki i osobno dla A. S. (1) prowadzącej działalność gospodarczą wykonywał, także doradca podatkowy J. D. prowadzący Kancelarię (...) ul. (...), (...)-(...) Ł.. Pozwana była odpowiedzialna za kontakt z tym doradcą i przygotowanie dokumentacji finansowej spółki.

Pozwana była od kontaktów z prawnikiem, zajmowała się fakturami i dokumentami magazynowymi, ewidencją sprzedaży, monitorowaniem rentowności, w zakresie księgowości - kompletowaniem dokumentacji, CMR, podatki, remamenty, PITY, ZUS. Miała pilnować płatności na rzecz Spółki oraz od spółki na rzecz kontrahentów, miała zajmować się windykacją, kontaktami z US, (...), ZUS, PFRON, Urząd Statystyczny oraz z instytucjami kontrolującymi (PIP, US, ZUS, Sanepid, Urząd ochrony (...), Urząd miar i W.). Pozwana zajmowała się rejestracją (...), Weterynaryjne, Ochrona środowiska i gospodarka odpadami, Sanepid) oraz obsługą dotacji (wnioski, raporty, księgowość (raport S.) - Urząd pracy, Urząd Miasta, UE, subwencjonowane stanowiska pracy, trwałość projektów). Pozwana zajmowała się kadrami - (rekrutacja, zwalnianie, kompletowanie dokumentacji pracowniczej, ewidencja zwolnień i urlopów, kontakt z kadrami, wypłaty, badania pracowników, szkolenia (własne i zewnętrzne), stroje, obuwie, pranie, paczki dla pracowników), zajmowała się nadzorem nad obsługą BHP oraz obsługą praktyk i staży - (dokumentacja, opinie, badania, BHP, kadry, kontakt z UE oraz PE).

Do pozwanej należała obsługa klientów (oferty, wyceny, kalkulacje, faktury, umowy), umowy z usługodawcami oraz marketing i reklama. Do obowiązków pozwanej należał kontakt z kontakt z UE w sprawie badań mikrobiologicznych (zawożenie próbek, odbieranie raportów), wynajem magazynu zewnętrznego. Pozwana pracowała w biurze, do pomocy miała inne osoby zatrudnione w spółce.

Taki podział obowiązków, który był do 2019r. znalazł później odzwierciedlenie w porozumieniu przygotowanym przez pozwaną po zaistnieniu konfliktu między wspólnikami.

(dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt, podział obowiązków – porozumienie z dnia 21 maja 2019r. k. 605-607 akt).

Pozwana była bardziej rozpoznawalna na rynku, niż Spółka , korzystała z wypracowanych kredytów kupieckich. Pozwana nabywała surowce do jednoosobowej własnej działalności, a następnie odsprzedawała je do spółki. Pozwana sprzedawała spółce wyprodukowane we własnym zakładzie kosmetyki, a Spółka następnie sprzedawała kosmetyki kontrahentom. Pozwana powoli wygaszała działalność gospodarczą i przenosiła majątek do spółki (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt).

Pozwana zamawiała surowce –komponenty do produkcji kosmetyków , przy czym były one zamawiane zgodnie z bieżącym zapotrzebowaniem pod konkretną realizację produkcji kosmetyku (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt).

Związek partnerski stron został zakończony w 2019r. Rozpad więzi osobistej doprowadził do konfliktu między współnikami w spółce. Obowiązujący podział obowiązków tolerowany i akceptowany przez kilka lat zaczął być podważany przez obie strony. Gdyby związek partnerski istniał nadal spółka jawna nadal by funkcjonowała (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt).

Pozwana zaczęła zarzucać powodowi brak aktywności w prowadzeniu spraw spółki , brak dbania o jej rozwój, podważanie kompetencji i decyzji pozwanej, wrogie nastawianie pracowników przez powoda wobec pozwanej. Strony zaczęły wymieniać między sobą korespondencję mailową z zarzutami (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt, wydruki wiadomości email k. 63-67 akt).

Powód zarzucał pozwanej ukrywanie dokumentów finansowych, nieprzejrzyste finanse, wyprowadzanie pieniędzy ze spółki na rachunek własnej działalności, nietrafione zakupy surowców (dowód: zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt).

Pozwana zakupiła szafę zamykaną na klucz, w której trzymała część dokumentów spółki i do której odmawiała dostępu powodowi. Powód sam montował tę szafę, nie zabrał jednak dla siebie klucza. Ostatecznie powód z uwagi na wadliwy montaż drzwi, sam zdołał bez klucza otworzyć szafę i zabrać dokumenty finansowe spółki (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt).

W okresie pandemii wzrosło zapotrzebowanie na środki odkażające produkowane na bazie alkoholu etylowego. Na rynku była mała podaż tego typu surowca. Pozwana dokonała zamówienia alkoholu, odpowiadającego normom technicznym. Alkohol był sprawdzony przez technologa co do posiadanych właściwości. Zakup alkoholu miał służyć do produkcji żeli antybakteryjnych. Jednakże jego wykorzystanie było utrudnione z powodu zbyt intensywnego zapachu. Alkohol był składowany na zewnątrz posesji, nie zajmował magazynu, a i ostatecznie został wykorzystany w cyklu produkcyjnym do innych wyrobów (dowód: raport (...) Związku (...) k. 570-580 akt, zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt, zdjęcia magazynu k. 619-622 akt).

Powód miał pretensje do pozwanej o dokonanie zakupu złego alkoholu i nierentowną inwestycję w zakup tego alkoholu, dokonanie zakupu bez jego zgody. Zakup został dokonany w dniu 1 kwietnia 2020 r., koszt zakupu produktów, tj. alkoholu etylowego wyniósł 218.462,76 zł brutto (dowód: faktura VAT nr (...) z dn. 01.04.2020 r., zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt).

Powód zarzucał pozwanej, że dokonała kolejnego, niepotrzebnego zakupu surowców i opakowań w postaci tub, które zalegały w magazynie (dowód: zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt).

Pozwana dokonała zakupu pod konkretne zamówienie, jednakże kontrahent wycofał się z umowy, z tego powodu w magazynie znalazły się niewykorzystane tuby i surowce (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt).

Pozwana zaprzestała produkcji komponentów chemicznych od 2017/2018 r. z uwagi na powstanie spółki w tym okresie i przejście maszyn do spółki. (dowód : wydruki z rozliczenia dochodów z remanentem za lata 2017-2021 i bilans za lata 2014 -2016 spółki i działalności A. S. (1) 541-565 akt).

Powód bez zgody pozwanej, wyniósł z siedziby Spółki dokumenty finansowe spółki i zaniósł do księgowej (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt).

Księgowa po analizie uznała, że pozwana wyprowadza pieniądze ze spółki . Nie doszło jednak do wykonania audytu przez biegłego rewidenta. Powód zaczął podejrzewać, że pozwana wypłaca środków spółki ponad swój udział w zyskach. Okazało się, iż pozwana dokonywała czynności o wartości powyżej 100.000 zł bez zgody i wiedzy powoda. Powód ocenił po konsultacji z księgową, iż pozwana wypłacała z majątku spółki środki finansowe ponad swój udział w zyskach na pokrycie swoich prywatnych zobowiązań, wystawiała spółce w ramach swojej prywatnej działalności gospodarczej fikcyjne faktury sprzedaży, które następnie w imieniu spółki akceptowała i opłacała. Nadto, pozwana podpisała w imieniu spółki umowę najmu przestrzeni magazynowej, która, w ocenie powoda , spółce jest zbędna (dowód: zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt).

Pozwana miała pretensje do powoda o celowe nieprawidłowe parkowanie samochodu uniemożliwiające prawidłowy rozładunek towaru (dowód: zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt, zdjęcie z opisem k. 623-625 akt).

Pozwana miała pretensje do powoda o to, że zatrudnił znajomego B. T. (1) na umowę o pracę podczas, gdy osoba ta nigdy nie pracowała w spółce, a nadto pobrał akta osobowe z Kancelarii podatkowej i ich nie oddał

(dowód: wydruk zgłoszenia do ZUS k. 627, zeznania pozwanej w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 02:30:00- 03:38:17 k. 644- 646 akt

Powód ocenił, że przez cały czas trwania spółki pozwana prowadziła działalność konkurencyjną wobec spółki, tj. jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...) (NIP: (...)) . Powód uznał , że został wprowadzony przez pozwaną w błąd, gdy wyraził zgodę na kontynuowanie przez pozwaną działalności gospodarczej, nie będąc świadomym, iż pozwana wyrządza w ten sposób spółce szkodę (dowód: zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt).

Pozwana zmieniła firmę na (...) LABORATORIUM (...). Powód ocenił, że promowanie przez pozwaną nowej marki, nie było objęte jego zgodą i jest działaniem konkurencyjnym wobec spółki

(dowód: zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt, wypis z (...) k. 450-451, reklama działalności pozwanej k. 450-455 akt).

Spór między stronami spowodował, że pozwana w dniu 21 maja 2019r. przygotowała **porozumienie** o podziale obowiązków między wspólnikami. Powód nie zaakceptował porozumienia, nie przedstawił własnej propozycji, uznał że taki podział obowiązków w ogóle nie jest do przyjęcia, bowiem w każdej czynności związanej z prowadzeniem spraw spółki chciał na równi uczestniczyć z pozwaną (dowód: zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt, podział obowiązków – porozumienie z dnia 21 maja 2019r. k. 605-607 akt).

Pozwana zaczęła zarzucać powodowi, również pobieranie pieniędzy z rachunku spółki na inne cele niż związane z działalnością spółki (dowód: zestawienie operacji na rachunku bankowym k. 608618 akt).

Powód wytoczył przeciwko pozwanej sprawę o pozbawienie pozwanej A. S. (1) prawa do reprezentacji i prawa do prowadzenia spraw spółki (...).S. N. G. sp.j. z siedzibą w Ł. na podstawie art. 30§2 ksh i art.47 k.s.h. Postępowanie prowadzone jest przed Sądem Okręgowym w Łodzi pod sygnaturą **akt X GC 671/22** (dowód: kopia pozwu załączona do akt w osobnej kopercie).

W dniu 13 lipca 2022r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygnaturze akt X GC 671/22 wydał postanowienie o zabezpieczeniu powództwa poprzez zakazanie pozwanej reprezentowania (...) A. S. N. G. sp.j. z siedzibą w Ł. w czynnościach prawnych pomiędzy tą spółką a pozwaną , zakazał pozwanej samodzielnego reprezentowania spółki w czynnościach prawnych o wartości przekraczającej 15.000 zł, ograniczył pozwanej prawo samodzielnego prowadzenia spraw spółki poprzez konieczność uzyskania zgody współnika N. G. (1) na dokonanie czynności , których wartość przekracza 15.000 zł (dowód: postanowienie o zabezpieczeniu k. 634 akt).

Pozwana nie respektuje tego postanowienia, ponieważ spółka musi dokonywać płatności za media, surowce, a wspólnicy nie potrafią dojść do porozumienia w zakresie tych czynności. Brak płatności naraziłby spółkę na konieczność zapłaty odsetek za opóźnienie i powiększyłby tym samym dług spółki (dowód: okoliczność bezsporna, zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt).

Strony prowadziły rozmowy na temat ugodowego zakończenia sporu, ponieważ oceniają, że nie ma szans na wspólne prowadzenie spółki jawnej. Nie mają jednakże aktualnej wyceny majątku, tak by ostatecznie podjąć decyzje o podziale majątku spółki jawnej. Aktualnie z uwag na sprawy sądowe dochodzi do pogłębiania konfliktu. Powód uważa, że pozwana odsuwa go od podejmowania decyzji, także w sprawie zatrudnienia, nie informuje go o sprawach spółki (dowód: zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 25 sierpnia 2022r. czas 00:28:29- 02:28:41 k. 640 v- 644 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy należy podnieść, że sprawa była rozpoznawana w ramach procedur określonej w D. (...) w sprawach gospodarczych” W myśl art. 458¹ § 1 k.p.c. Przepisy tego działu stosuje się w sprawach gospodarczych podlegających rozpoznaniu w procesie. W art. 458¹ § 2 k.p.c. w sprawach gospodarczych rozpoznawanych według przepisów niniejszego działu przepisy o innych postępowaniach odrębnych stosuje się w zakresie, w którym nie są sprzeczne z przepisami niniejszego działu. Nie dotyczy to spraw gospodarczych rozpoznawanych w europejskim postępowaniu nakazowym, europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszeń oraz elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych, w którym powód jest obowiązany powołać wszystkie twierdzenia i dowody w pozwie, a pozwany – w odpowiedzi na pozew (art. 458⁵ § 1 k.p.c.) pod rygorem ich pominięcia, chyba że strona uprawdopodobni, że ich powołanie nie było możliwe albo że potrzeba ich powołania wynikła później. Jest to pierwszy moment koncentracyjny w tym postępowaniu. Aktualność zachowuje przy tym wyr. SN z 14.12.2006 r., I CSK 322/06, L., w którym SN podkreślił, że przy ocenie, jakie twierdzenia i dowody powód jest obowiązany zawrzeć już w pozwie, a co do jakich potrzeba ich powołania może wynikać później (d. art. 479¹² § 1 k.p.c.), trzeba mieć na uwadze także to, że nie można wymagać od powoda, by zgłaszał już w pozwie takie dowody, które antycypowałyby ewentualny sposób obrony pozwanego, a tym samym zmuszać go do przewidywania, jaką obronę podejmie pozwany i jakie dowody zgłoszone już w pozwie mogą tę obronę unicestwić. Ustawodawca, przewidując dopuszczalność późniejszego powołania dowodów, których potrzeba zgłoszenia wynikła później, uwzględnił właśnie to, że strony stosunku prawnego mogą zmieniać swoje stanowiska lub je uzupełniać, w związku z czym powód z reguły nie może przewidzieć sposobu obrony pozwanego, który ma prawo zająć w procesie inne stanowisko niż zajmował poprzednio, i bronić się inaczej niż czynił to przed procesem. Tym samym należy uznać, że obowiązek wyrażony w

art. 458⁵ § 1 k.p.c. nie ma charakteru bezwzględny i odnosi się do stron reprezentowanych przez profesjonalnych pełnomocników (art. 458⁵ § 2 w zw. z art. 458⁴ § 1 k.p.c.). W takim przypadku dalsze twierdzenia i dowody na ich poparcie powinny być powołane w terminie 2 tygodni od dnia, w którym ich powołanie stało się możliwe lub wynikała potrzeba ich powołania (art. 458⁵ § 4 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd zobowiązał stronę powodową do zajęcia stanowiska po zapoznaniu się odpowiedzią na pozew, przedstawienia twierdzeń oraz wniosków dowodowych, które odnosiłyby się do zarzutów strony pozwanej. Stanowisko takie zostało zajęte na rozprawie wraz z dodatkowymi dowodami z dokumentów, z których przeprowadzenie dowodu nie narusza rygoru **art. 458¹¹ k.p.c.**

Nie można zapomnieć, że szczególna regulacja dowodu z dokumentu znalazła się w przepisach o postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Wedle tych odrębności dowód z dokumentu w niektórych przypadkach staje się dowodem wyłącznym. Czynność strony, w szczególności oświadczenie woli lub wiedzy, z którą prawo łączy nabycie, utratę lub zmianę uprawnienia strony w zakresie danego stosunku prawnego, może być wykazana tylko dokumentem, o którym mowa w art. 77³ k.c., chyba że strona wykaże, że nie mogła przedstawić dokumentu z przyczyn od niej niezależnych (art. 458¹¹ k.p.c.). Z treści przywołanego przepisu wynika, że konieczność posługiwania się w postępowaniu dowodowym w sprawach gospodarczych wyłącznie dokumentami, obejmuje w przeważającej części dochodzenie roszczeń opartych na odpowiedzialności kontraktowej. Ze względu na to, że źródłem odpowiedzialności deliktowej są działania faktyczne stron, a nie ich oświadczenia woli bądź wiedzy, w sprawach, w których podstawą roszczeń jest odpowiedzialność deliktowa, katalog przeprowadzanych środków dowodowych będzie szerszy. Ustawodawca w art. 458¹¹ k.p.c. wprost odwołał się do przepisu art. 77³ k.c., zawierającego definicję dokumentu. Dowodem wyłącznym w postępowaniu gospodarczym może być zatem każdy dokument spełniający kryteria określone dla formy pisemnej czynności prawnej (art. 78 k.c.), formy elektronicznej czynności prawnej (art. 78¹ k.c.) oraz formy dokumentowej czynności prawnej (art. 77² k.c.). Należy zauważyć, że przepisy o oświadczeniach woli mają odpowiednie zastosowanie do oświadczeń wiedzy (art. 65¹ k.c.). W świetle powyższego, przedsiębiorca na potrzeby postępowania sądowego będzie mógł skorzystać z szerokiego spektrum nośników w postaci pisemnej, audialnej, wizualnej i każdej innej, przy użyciu wszelkich technik, na których zostaną utrwalone oświadczenia woli lub wiedzy. Przykładami mogą być notatki, rysunki, szkice, utrwalenia na dyskach (wszelkiego rodzaju), korespondencja e-mailowa, SMS-owa, nagrania wideokonferencji lub telekonferencji, zrzuty ekranów telefonicznych lub komputerowych.

Należy też wskazać, że w doktrynie pojawił się pogląd, zgodnie z którym regulacja zawarta w art. 458¹¹ k.p.c. powinna być uznana za sprzeczną z regulacją z art. 74 § 4 k.c.. Przepisów o skutkach niezachowania formy pisemnej, dokumentowej albo elektronicznej przewidzianej dla celów dowodowych nie stosuje się do czynności prawnych w stosunkach między przedsiębiorcami. Według art. 74 § 4 k.c., w sporach między przedsiębiorcami można powoływać się na dowód ze świadków i dowód z przesłuchania stron co do faktu dokonania czynności prawnej i co do jej treści, przy niezachowaniu wymogu właściwej formy ad probationem. Z artykułu 458¹¹ k.p.c. wynika natomiast, że w postępowaniu gospodarczym została wprowadzona przeciwna reguła. Oznacza to, że zasadniczo w razie niezachowania pomiędzy przedsiębiorcami formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej czynności prawnej dowód ze świadków i dowód ze stron będzie niedopuszczalny. Rozwiązaniem tej sprzeczności jest uznanie, że art. 458¹¹ k.p.c. stanowi *lex specialis* w stosunku do art. 74 § 4 k.c., a w konsekwencji ma on prymat w stosowaniu.

Szczególna rola dowodu z dokumentu jest także widoczna w przepisie art. 458¹⁰ k.p.c., który kreuje pewną nadrzędność tego dowodu. W myśl tego przepisu sąd może dopuścić dowód z zeznań świadków jedynie wtedy, gdy po wyczerpaniu innych środków dowodowych lub w razie ich braku, pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Trzeba mieć przy tym na uwadze, że te inne środki **dowodowe to przede wszystkim dokumenty, ponieważ dowód z przesłuchania stron ma sam z siebie charakter subsydiarny (art. 299 k.p.c.)**. Przepis art. 458¹⁰ k.p.c. powinien być w pewnym zakresie odczytywany łącznie z art. 458¹¹ k.p.c.

Odmienne założenie prowadziłyby do uznania, że w każdej sytuacji, w której strona nie przedstawi innych dowodów, sąd powinien rozważyć, czy nie powinien jednak dopuścić dowodu z przesłuchania świadków.

Norma zawarta art. 458¹¹ k.p.c. ma charakter wyłącznie procesowy i nie modyfikuje w żaden sposób regulacji prawa materialnego dotyczącej formy czynności prawnych (zawartej w szczególności w art. 73 i n. k.c.). Przeprowadzenie innego dowodu co do oświadczenia woli lub wiedzy, z którą prawo łączy nabycie, utratę lub zmianę uprawnienia strony w zakresie danego stosunku prawnego jest dopuszczalne tylko wówczas, gdy strona wykaże, że nie może przedstawić dokumentu z przyczyn od niej niezależnych. Do takich okoliczności zalicza się niezawinioną utratę dokumentu (np. zniszczenie zapisu cyfrowego wskutek awarii komputera czy też kradzież dokumentu albo nośnika, na którym został zapisany).

Ograniczenia dotyczące dowodów nie mają zastosowania, jeżeli prowadzenie dowodu z zeznań świadków oraz przesłuchania stron zmierza w kierunku ustalenia woli stron w drodze wykładni, rozumienia treści umowy, a także towarzyszących jej zawarciu uzgodnień, gdyż, jak wynika z art. 458¹¹ k.p.c., dotyczy on wykazania czynności strony, co nie obejmuje innych elementów stanu faktycznego.

Należy podkreślić, że w postępowaniu w sprawach gospodarczych ustalenia dokonywane są przede wszystkim na podstawie dowodów zawnioskowanych w pozwie czy w odpowiedzi na pozew, w szczególności na podstawie dokumentów prywatnych i urzędowych. Jednakże, Sąd mając na uwadze art. 458¹¹ k.p.c. zrealizował osobowe wnioski dowodowe w zakresie przesłuchania stron, bowiem istotnym elementem ustaleń było przede wszystkim to, jakie są źródła konfliktu między współnikami, co jest powodem braku porozumienia i możliwości wspólnego reprezentowania spółki oraz prowadzenia jej spraw.

Skoro powód zarzucał pozwanej istnienie wyłącznie po jej stronie przyczyn rozwiązania spółki, co miałyby uzasadniać przejęcie majątku spółki ze splatą dla pozwanej, to powinien powyższe udowodnić.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Art. 232 k.p.c. stanowi natomiast, iż strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W konsekwencji, jeśli strona nie przedstawia wiarygodnych dowodów, to uznać należy, iż dany fakt nie został wykazany (udowodniony). Samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c.).

Pamiętać zaś należy, że statuowany przez art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu rozumieć należy nie tylko jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, ale przede wszystkim jako obowiązek obarczenia jej konsekwencjami poniesienia realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności; tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu (vide teza z uzasadnienia wyroku SN z 7 listopada 2007 r. II CSK 293/07, Lex 487510).

Stosownie bowiem do zasady wyrażonej w art. 3 k.p.c., a rozwiniętej m.in. w art. 232 zd. 1 k.p.c. dowody są obowiązane przedstawiać strony, a rozkład ciężaru dowodu wynikający także z art. 6 k.c. powoduje to, że strona, która chce dochodzić roszczeń wymagających dowodzenia środkami dowodowymi, z których może skorzystać, powinna liczyć się z koniecznością przedstawienia takich dowodów, gdyż w przeciwnym razie jej powództwo może być oddalone. Zatem ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (tak: Stanisław Dmowski, Stanisław Rudnicki „Komentarz do kodeksu cywilnego, Księga pierwsza, część ogólna”, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis). Samo zaprzeczenie okolicznościom dokonane przez stronę procesową wywołuje ten skutek, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty stają się sporne i muszą być udowodnione, zaś w razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał

możność przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28.04.1975 r., III CRN 26/75, LEX nr 7692).

W przedmiotowej sprawie powód nie podołał ciężarowi dowodowemu wynikającemu z art. 6 k.c., bowiem nie wykazał, by przyczyny prowadzące do rozwiązania spółki obciążały wyłącznie pozwaną, a nadto nie wykazał, wartości majątku spółki, co pozwoliłoby na ocenę wysokości spłaty dla pozwanej przy założeniu, że powód miałby przejąć majątek spółki. Nawet gdyby przyjąć, że nienależyte wykonywanie umowy spółki jawnej przez pozwaną wymagałoby przeprowadzenia dowodów z przesłuchania świadków, to takich wniosków dowodowych nie było w pozwie. Trafnie też zarzuciła pozwana, że powód w uzasadnieniu pozwu powołuje się na audyt ksiąg rachunkowych spółki, nie załączając go jednak do pozwu, nadto, że nie zgłosił również wniosku o przeprowadzenie dowodu z dokumentacji księgowej (...) ani opinii biegłego księgowego. Nie udowodnił zatem, aby działania pozwanej były nieprawidłowe.

Wniosek zgłoszony przez powoda na rozprawie poprzedzającej wyrokowanie o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego na okoliczność wskazania wartości bilansowej spółki, wielkości kwoty należnej pozwanej w wyniku przejęcia majątku spółki przez powoda- został oddalony przez Sąd jako spóźniony, a w istocie rzeczy bezprzedmiotowy dla rozstrzygnięcia z uwagi ustalenia faktyczne i ocenę prawną stanu faktycznego dokonaną przez Sąd. Nie można pominąć, że ustalenie wartości majątku spółki wymagałoby przedłożenia kompletnej dokumentacji finansowej spółki, w tym nie tylko faktur, wz, CMR, ale i umów zawieranych z kontrahentami na dostawę surowców, czy sprzedaż przez spółkę kosmetyków. Żadna ze stron nie wniosowała i nie przedłożyła kompletnej dokumentacji finansowej spółki prowadzonej na gruncie ustawy o rachunkowości i ustaw podatkowych, ale i przeoczyła, że z uwagi na powiązania (umowy sprzedaży, odsprzedaży, płatności za media) i przepływy finansowe między spółką a działalnością gospodarczą pozwanej, **należałoby sięgnąć także do kompletnej dokumentacji finansowej związanej z indywidualną działalnością pozwanej. Trafnie w tym aspekcie pozwana podkreśla, że zarzuty o wyprowadzanie pieniędzy wymagałyby weryfikacji w oparciu o wiadomości specjalne, w szczególności zbadania, jaki zysk (marżę) generowała sprzedaż lub odsprzedaż surowców, czy kosmetyków przez pozwaną na rzecz Spółki. Przedłożenie samych faktur przy pozwie (k. 95-200 akt) oraz operacji na rachunku bankowym (k. 400-449 akt), bez powiązania np. z umowami zawieranych przez pozwaną na zakup surowców i faktur zakupowych pozwanej lub bez dokumentów potwierdzających koszt produkowanych przez pozwaną kosmetyków nie daje podstaw do wyciągania wiarygodnych wniosków, tym bardziej, że strona pozwana podnosiła brak zysku na tych operacjach, powoływała się na uzgodnienia stron co do takiego przepływu surowców i kosmetyków, powoływała się na wygaszanie w ten sposób własnej działalności gospodarczej.**

Nie można przeoczyć, że konflikt wspólników trwa od 2019r., jest utrwalony w czasie, zatem nie był okolicznością nagłą. W tej sytuacji obie strony procesu mogły zadbać o audyt finansów spółki i audyt finansów działalności pozwanej nawet w ramach zabezpieczenia dowodu (art. 310 k.p.c.) lub chociażby o zabezpieczenia w tym samym trybie (art.310 k.p.c.) całej dokumentacji finansowej z obu działalności. Przystępując do procesu, żadna ze stron nie zaoferowała ani kompletu dokumentacji finansowej, ani opinii prywatnej z audytu finansów. Przedłożona przez pozwaną przy zażaleniu na zabezpieczenie do sprawy o sygnaturze akt X GC 671/22 SO w Łodzi dokumentacja też nie ma przymiotu kompletności – obrazuje jedynie „wycinek” rozliczeń (dokumentacja dołączona do niniejszej sprawy w osobnej kopercie).

Należy wskazać, że pozwana w pkt 7 pozwu wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego na okoliczność wskazania wartości bilansowej spółki, wielkości kwoty należnej pozwanej w wyniku przejęcia majątku spółki przez pozwaną oraz kwoty przypadającej powodowi jako występującemu wspólnikowi ze spółki. Powód wniosł o oddalenie tego wniosku na rozprawie poprzedzającej wyrokowanie. Sąd pominął ostatecznie ten wniosek z uwagi na podstawy faktyczne i prawne rozstrzygnięcia, a w szczególności ustalenie, że obie strony po części są odpowiedzialne za powstanie przyczyn rozwiązania spółki, **a proporcje obciążenia odpowiedzialnością nie mają żadnego znaczenia. Istotne jest, że w ocenie Sądu, nie można przypisać przyczyn rozwiązania spółki wyłącznie jednemu wspólnikowi. Zgromadzony materiał dowodowy do daty wyrokowania**

dawał już podstawy do takiej oceny, zatem przeprowadzanie dowodu z przesłuchania świadków z odpowiedzi na pozew nie wniosło by nic istotnego do sprawy. Poza sporem powinno być to, że wspólnicy spółki jawnej prowadzili sprawę spółki w miarę zgodnie do momentu funkcjonowania związku partnerskiego. Zakres obowiązków i zasady prowadzenia spraw spółki nawet, gdy wydawały się sporne i nieprzejrzyste nie wywoływały konfliktów i sporów. Rozpad więzi osobistych obnażył swego rodzaju ułomność w zakresie podziału kompetencji, reprezentacji spółki, prowadzenia spraw spółki.

Należy podkreślić, że :

- sama pozwana przyznała, że dokonywała czynności prawnych między spółką reprezentowaną przez nią jako współnika a nią samą, w zakresie umów sprzedaży surowców, kosmetyków, wynajmu nieruchomości. O ile taki stan rzeczy mógł być akceptowalny do 2019r., to bezwzględnie takie czynności po 2019r. przy braku zaufania między wspólnikami, braku komunikacji i braku dostępu jednego wspólnika (powoda) do całej dokumentacji księgowej (mowa tu także o finansach pozwanej w ramach indywidualnej działalności) wymagały uczestnictwa obu wspólników, akceptacji i pełnej wiedzy o wysokości zobowiązań, pobieranej lub też nie marży przez pozwaną. Abstrahując od tego, czy powód ma wiedzę o finansach, czy też nie (zawsze mógł skorzystać z pomocy księgowej), zasada przejrzystości i jawności finansów musi być zachowana,

- zgodnie z umową spółki pozwana nie powinna zaciągać zobowiązań powyżej wartości 100.000 zł bez zgody powoda. Zakup alkoholu etylowego- komponentów do produkcji żelu antybakteryjnego był powyżej tej kwoty, zatem powód powinien był wiedzieć i wyrazić na to zgodę, czego nie było,

- pozwana wiedząc o zarzutach powoda co do gospodarowania pieniędzmi spółki, wypłat z rachunku spółki na rachunek własnej działalności nie zleciła audytu finansowego w spółce, nie wydała za pokwitowaniem całej dokumentacji finansowej spółki. Gdyby pozwana za pośrednictwem pełnomocnika przygotowała dokumentację i za protokołem udostępniła powodowi, mógłby sam zlecić kompletny audyt finansów bez potrzeby wynoszenia bez zgody pozwanej części dokumentacji spółki, co naraziło go na zarzut działania bez wiedzy i zgody pozwanej,

- pozwana nie musi narażać się na zarzuty zarabiania na najmie nieruchomości, której nie jest właścicielką, ponieważ nic nie stało na przeszkodzie, by umowę najmu zawarli ze spółką właściciele nieruchomości i to po 2019r. w sytuacji konfliktu między wspólnikami. Nic nie stało na przeszkodzie, by wystawiać refaktury za media, a nie pobierać na to pieniądze z rachunku spółki i kierować na rachunek bankowy pozwanej i znowu narażać się na zarzuty o wyprowadzanie pieniędzy z rachunku spółki. Nic też nie stało na przeszkodzie, by po 2019r. spółka została stroną umów o dostawę mediów, brak dowodów na to, że pozwany uniemożliwiał takie rozwiązanie,

- same zeznania powoda świadczą o tym, że popadł w rażąca sprzeczność. Twierdził z jednej strony, że pozwana prawie nic nie robiła w spółce, a jednocześnie sam przyznał, że zamawiała surowce (czynił zarzut, że zakupiła wadliwy komponent do produkcji żelu antybakteryjnego, zakupiła surowce i tuby, które zalegają w magazynach). Sam też przyznał, że pozwana zajmuje się rozliczeniami finansowymi, stąd czynił przecież zarzuty o pobieranie przez pozwaną pieniędzy ze spółki na rachunek własnej działalności. Twierdził, że pozwana nie zajmuje się produkcją, a jednocześnie przyznał, że nawet pakowała towary, gdy była taka potrzeba,

-powód generuje konflikty związane z parkowaniem samochodu, nastawianiem pracowników negatywnie do pozwanej, z zatrudnieniem B. T., którego pozwana nie akceptuje,

- powód wprawdzie nie zaakceptował porozumienia o podziale obowiązków, co miało usankcjonować stan rzeczy obowiązujący do 2019r., ale faktem jest, że ma rację, iż w świetle umowy spółki i przepisów kodeksu spółek handlowych ma pełne prawo uczestnictwa w równym zakresie we wszystkich czynnościach zastrzeżonych tylko dla pozwanej, a są wśród nich te, które budziły największy spór (obróć finansami, zaciąganie zobowiązań, płatności). Pozwana ma też równe prawa w czynnościach wskazywanych do kompetencji powoda,

- sposób zeznawania przez powoda, wskazujący na negatywny emocjonalny stosunek do pozwanej, negowanie pracy pozwanej, dają w świetle logiki i doświadczenia życiowego, podstawy do przyjęcia wiarygodności zeznań pozwanej w tej części, w której twierdziła, że powód podważa jej kompetencje, wprowadza nerwową atmosferę, wpływa negatywnie na zachowania pracowników względem pozwanej,

- okoliczności wskazywane przez pozwaną, dokumenty przez nią przedłożone, a także sama treść zeznań powoda potwierdzają, że pozwana ma wieloletnie doświadczenie w działalności gospodarczej w branży kosmetycznej, przejęła rodzinny kapitał w tej działalności, ma odpowiednie wykształcenie i wiedzę w tej branży. Umiejętnościami i doświadczeniem przewyższa potencjał zawodowy powoda. Zaangażowała też części swojego zaplecza technicznego i osobowego w spółkę.

W ocenie Sądu, wszystkie ustalone okoliczności spraw wskazują, że obie strony są odpowiedzialne za brak porozumienia i ułożenia relacji między wspólnikami spółki osobowej po ustaniu więzi osobistych- związku partnerskiego. To wszystko pokazuje, iż relacja gospodarcza była determinowana układem osobistym, a nie jasnym i transparentnym podziałem obowiązków, praw, przepływów finansowych, w szczególności między spółką a działalnością gospodarczą pozwanej. Ustanie więzi osobistej obnażyło ułomność przyjętych mechanizmów działania spółki i wykluczyło bezkonfliktowe współdziałanie wspólników spółki jawnej. Sama pozwana w swym stanowisku wskazywała, że:

„ Przedstawione przez powoda wyliczenia kwot należnych do pobrania przez wspólników w ramach zysku spółki same w sobie, nieoparte żadnymi dowodami nie obrazują nieprawidłowości o jakich pisze powód. W tym miejscu pozwana wskazuje, że nie przelewała środków ze spółki na swoje „prywatne” konto, na własne potrzeby jak to sugeruje powód. Wszelkie przelewy pomiędzy rachunkami spółki i jednoosobowej działalności pozwanej podyktowane były faktem, że to pozwana prowadziła sprawy spółki, przeniosła znaczną część majątku ze swojej jednoosobowej działalności do spółki, to ona zajmowała się zawieraniem wszelkich umów, zatrudnianiem pracowników i wypłatą wynagrodzeń. W związku z tym nie zawsze było dla niej możliwe dokonywanie wszystkich transakcji i rozliczeń jedynie na rachunku spółki. **Powód był świadomy takiego stanu rzeczy, jednocześnie wcześniej nie wykazywał zainteresowania aby podjąć próbę uporządkowania spraw spółki.** Wszelkie zastrzeżenia co do sposobu prowadzenia spraw spółki przez pozwaną zgłasza tylko w celu zdominowania jej pozycji jako wspólnika, podczas gdy sam nie posiada wiedzy ani doświadczenia potrzebnego dla sprawnego funkcjonowania spółki.”

Sama pozwana opisując mechanizm funkcjonowania Spółki, **dostrzegła konieczność innego jego uporządkowania.** Zatem, zarzucając powodowi, że nie ma pojęcia o finansach i prowadzeniu spraw spółki, sama powinna uporządkować ten mechanizm – uporządkować sprawy spółki, by uniknąć zarzutów o działanie na szkodę spółki, bowiem już samo pojawienie się takich zarzutów wyklucza istnienie więzi opartej na zaufaniu do drugiego wspólnika.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się częściowo zasadne.

Zgodnie z art. 63 § 1 k.s.h. każdy wspólnik może z **ważnych powodów** żądać rozwiązania spółki przez sąd. Jeżeli jednak ważny powód zachodzi po stronie jednego ze wspólników, sąd może na wniosek pozostałych wspólników orzec o wyłączeniu tego wspólnika ze spółki. (§ 2). . Przeciwne postanowienia umowy są nieważne (§ 3).

W myśl art. 66 k.s.h. jeżeli w spółce składającej się z dwóch wspólników **po stronie jednego z nich zaistnieje powód rozwiązania spółki**, sąd może przyznać drugiemu wspólnikowi prawo do przejęcia majątku spółki z obowiązkiem rozliczenia się z występującym wspólnikiem zgodnie z art. 65 k.s.h.

Na podstawie art. 66 k.s.h. sąd może przyznać jednemu ze wspólników dwuosobowej spółki jawnej **prawo do przejęcia** majątku spółki, jeżeli powód uzasadniający rozwiązanie spółki jawnej zachodzi po stronie drugiego z nich. Sąd nie może przyznać prawa do przejęcia majątku spółki jawnej wspólnikowi, w osobie którego zachodzi powód do

rozwiązania spółki (por. wyr. SN z 26.9.2007 r., IV CSK 165/07, MoP 2007, Nr 20, s. (...)). W takim przypadku wspólnik przejmujący majątek spółki zobowiązany jest do rozliczenia się z ustępującym wspólnikiem według zasad określonych w art. 65 k.s.h. tj. według zasad przewidzianych dla wypłaty udziału kapitałowego. Stosownie do treści art. 65 § 1 k.s.h. wartość udziału kapitałowego wspólnika oznacza się na podstawie osobnego bilansu, uwzględniającego wartość zbywczą majątku spółki.

Przesłanką uprawniającą sąd do przyznania jednemu ze wspólników prawa do przejęcia majątku spółki z obowiązkiem rozliczenia się z drugim wspólnikiem **jest istnienie powodu rozwiązania spółki po stronie drugiego wspólnika**. Powodem rozwiązania spółki w rozumieniu art. 66 k.s.h. może być zarówno ważny powód, o którym mowa w art. 63 § 1 k.s.h. stanowiący przesłankę rozwiązania spółki przez sąd, jak również każdy inny powód prowadzący do rozwiązania spółki, istniejący **po stronie jednego tylko wspólnika**. Powodem rozwiązania spółki, który zachodzi po stronie jednego wspólnika może być śmierć wspólnika lub ogłoszenie jego upadłości (art. 58 § 1 pkt 4 k.s.h.), wypowiedzenie umowy spółki przez wspólnika lub jego wierzyciela (art. 58 § 1 pkt 5 k.s.h.), umowna przyczyna dotycząca tylko jednego wspólnika (art. 58 § 1 pkt 1 k.s.h.), a także jednomyślna uchwała wspólników, podjęta na skutek okoliczności dotyczących jednego wspólnika (art. 58 § 1 pkt 2 k.s.h.), np. długotrwałej jego choroby. Artykuł 66 k.s.h. nie dotyczy natomiast przypadku rozwiązania spółki w związku z ogłoszeniem upadłości spółki dwuosobowej (art. 58 § 1 pkt 3 k.s.h.).

W literaturze zaprezentowane zostało również stanowisko, zgodnie z którym pojęcie powodu rozwiązania spółki należy rozumieć wąsko – jako ważny powód w rozumieniu art. 63 § 1 k.s.h. (tak Z. Fenichel, w: T. Dziurzyński i in., KH. Komentarz, 1999, s. 238).

Artykuł 66 k.s.h. nie stanowi samodzielnej podstawy do rozwiązania spółki przez sąd, podstawę tę stanowi bowiem przepis art. 63 § 1 k.s.h. **Jeżeli rozstrzygając sprawę o rozwiązanie dwuosobowej spółki jawnej sąd stwierdzi, że przyczyna rozwiązania spółki zachodzi po stronie jednego wspólnika, na podstawie art. 66 k.s.h., może przyznać drugiemu wspólnikowi prawo do przejęcia majątku spółki z obowiązkiem rozliczenia się z drugim wspólnikiem**. Artykuł 66 k.s.h. stanowi jedynie podstawę do przyznania jednemu ze wspólników **prawa do przejęcia** majątku spółki, i to bez względu na rodzaj przyczyny zachodzącej po stronie jednego wspólnika. W związku z tym, nie można twierdzić, że art. 66 k.s.h. stanowi drugi przypadek rozwiązania spółki w drodze orzeczenia sądowego, obok przypadku uregulowanego w art. 63 k.s.h. Artykuł 66 k.s.h. stanowi uzupełniającą podstawę prawną postępowania w przedmiocie rozwiązania dwuosobowej spółki jawnej.

Zastosowanie tego przepisu przy orzekaniu o rozwiązaniu spółki jawnej jest uzależnione od spełnienia dwóch przesłanek:

1) uprzedniego stwierdzenia występowania ważnego powodu rozwiązania spółki **w osobie tylko jednego wspólnika**;

2) woli drugiego wspólnika w przejęciu majątku spółki w zamian za rozliczenie się ze wspólnikiem obciążonym ważnym powodem według reguł właściwych dla wystąpienia wspólnika ze spółki (por. M. Rodzyńkiewicz, KSH. Komentarz, 2013, s. 127 i 128; M. Trzebiatowski, Podstawa, s. 10; odmiennie K. Strzelczyk, w: R. Potrzeszcz, T. Siemiątkowski, Spółki osobowe, 2001, s. 200; tenże, w: R. Potrzeszcz, T. Siemiątkowski, KSH. Komentarz, t. 1, 2010, s. 390–392; K. Kruczałak, w: K. Kruczałak, KSH. Komentarz, 2001, s. 113).

Uprawnienie do przejęcia majątku spółki wspólnik może realizować w drodze postępowania o rozwiązanie spółki (art. 63 § 1 k.s.h.), **a także w drodze odrębnego postępowania procesowego prowadzonego na skutek powództwa przeciwko drugiemu wspólnikowi. Sprawa o przyznanie wspólnikowi prawa do przejęcia majątku spółki jest sprawą ze stosunku spółki**. Wyrok sądu ma charakter konstytutywny i jest skuteczny od chwili uprawomocnienia się. Wskazać jednak należy, że wspólnicy nie muszą realizować przedmiotowego prawa na drodze sądowej. Wspólnicy mogą bowiem postanowić, na podstawie art. 67 § 1 k.s.h., że po zaistnieniu

przyczyny rozwiązania spółki nie będą prowadzić postępowania likwidacyjnego, a majątek spółki przejmie jeden ze współników z obowiązkiem rozliczenia z drugim z nich.

Należy podkreślić, że w orzecznictwie wskazuje się, iż przepis art. 66 k.s.h. ma na celu ochronę przedsiębiorstwa spółki, umożliwiając jej rozwiązanie bez przeprowadzenia likwidacji. Umożliwia kontynuowanie prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności, która przybiera inną formę organizacyjną. Rozwiązanie przyjęte w art. 66 k.s.h. stanowi w istocie alternatywny sposób zakończenia działalności spółki, przy czym jego zastosowanie, w przypadku spełnienia przesłanki formalnej, pozostawione zostało swobodnej ocenie sędziowskiej. Zakres tej swobody czyni bezprzedmiotowym ewentualne stosowanie art. 5 k.c. **Ocena, czy należy uwzględnić powództwo o przyznanie współnikowi prawa do przejęcia majątku spółki winna wychodzić z założenia, że regułą jest proces likwidacji** (por. I ACa 1602/13 - wyrok SA Warszawa z dnia 10-04-2014, teza redakcyjna L.).

Przyznanie prawa do przejęcia majątku spółki uzależnione jest od dwóch przesłanek: zaistnienia powodu do rozwiązania spółki oraz przypisanie tego powodu tylko jednemu współnikowi. Powody te nie mogą bowiem obciążać tego współnika, który z żądaniem przyznania majątku występuje.

„Ważne powody” do wypowiedzenia umowy spółki w postaci wzajemnego braku zaufania obciążają w równym stopniu obydwóch współników. W takim wypadku żaden z nich nie może ubiegać się o przyznanie mu prawa do przejęcia majątku spółki jawnej. (por. I ACa 1096/12 - wyrok SA Kraków z dnia 30-11-2012, tezy redakcyjne L.).

Przejęcie przedsiębiorstwa na podstawie art. 66 k.s.h. **nie ogranicza się do aktywów, obejmuje także zobowiązania, które są związane z jego prowadzeniem i nakłada na współnika, który przejął majątek spółki, osobistą odpowiedzialność za wykonanie podanego obowiązku** (por. I ACa 1367/14 - wyrok SA Warszawa z dnia 18-03-2015, teza redakcyjna L.).

Sąd Najwyższy w wielu orzeczeniach zajął się kwestią rozwiązania **spółki jawnej składającej się z dwóch współników, następstwem prawnym oraz odpowiedzialnością wobec osób trzecich i tak podkreślił, że** uregulowany w art. 66 k.s.h. szczególny sposób zakończenia działalności spółki bez konieczności przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, z wyraźnym wskazaniem sukcesora i to ze skutkiem na zewnątrz, ma zastosowanie w funkcjonującej spółce jawnej, składającej się z dwóch współników, kiedy po stronie jednego z nich zaistnieje przyczyna rozwiązania spółki. Do przejęcia majątku spółki dochodzi przed wykreśleniem spółki z rejestru na podstawie konstytucyjnego wyroku sądowego. W przypadku zgłoszenia przez jednego z dwóch współników żądania przejęcia majątku spółki na podstawie art. 66 k.s.h. , czy też w drodze powództwa wzajemnego tego współnika w procesie o rozwiązanie spółki nie powinien być uwzględniony wniosek o wykreślenie spółki jawnej z Krajowego Rejestru Sądowego.

Fakt wypowiedzenia umowy spółki przez jej współnika może bezpośrednio prowadzić do przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego i jej wykreślenia z rejestru, jak również może usprawiedliwiać żądanie upoważnienia drugiego ze współników w dwuosobowej spółce przejęcia majątku spółki przed jej wykreśleniem z rejestru.

W przypadku przekształcenia na podstawie art. 66 k.s.h. spółki osobowej w przedsiębiorcę jednoosobowego ma miejsce następstwo prawne pod tytułem ogólnym. Uzgodniony tylko przez współników inny, wyłączający przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego, sposób zakończenia działalności spółki, zawierający wyraźne wskazanie sukcesorów spółki, nie ma wpływu na zakres odpowiedzialności pozostałych współników spółki wobec osób trzecich.

(por. IV CSK 414/16 - wyrok SN - Izba Cywilna z dnia 27-04-2017, L.).

W postanowieniu Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 14-05-2019 (V CSK 26/19) analizowano zagadnienie wystąpienia powodów rozwiązania spółki po stronie obojga współników w kontekście prawa do przejęcia

majątku spółki. **Sąd Najwyższy wskazał, że jeżeli ważne powody w rozumieniu art. 63 k.s.h. wystąpiły po stronie obojga wspólników, to wyłącza to zastosowanie art. 66 k.s.h.**

Należy podkreślić, że w przedmiotowej sprawie, ocena realizacji uprawnień i obowiązków wspólników spółki jawnej, a tym samym naruszeń w tym zakresie w kontekście wystąpienia ważnych powodów rozwiązania spółki powinna być oceniana z uwzględnieniem następujących przepisów przytoczonych poniżej :

Zasadą wyrażoną **w art. 29 § 1 k.s.h.** jest uprawnienie każdego wspólnika do **reprezentowania spółki** jawnej w sposób samodzielny.

Do reprezentowania spółki jawnej uprawniony jest każdy wspólnik, a zakres jego reprezentacji obejmuje wszystkie czynności sądowe i pozasądowe (art. 29 § 1 i 2 k.s.h.). Jest on przedstawicielem spółki w rozumieniu art. 96 k.c.. Uprawnienie do reprezentacji spółki jawnej przez wspólników dotyczy zewnętrznych stosunków spółki, przysługuje z mocy prawa i może podlegać modyfikacjom w umowie spółki lub w orzeczeniu sądowym (art. 30 z uwzględnieniem art. 29 § 3 k.s.h.). Oznacza to, że stosunki zewnętrzne należą do obszaru czynności prawnych, które określane są jako reprezentacja. Sposób reprezentacji spółki podlega ujawnieniu w Krajowym Rejestrze Sądowym. Reprezentacja w szerokim znaczeniu oznacza dokonywanie w imieniu spółki i z bezpośrednim dla niej skutkiem wszystkich czynności sądowych i pozasądowych, zarówno o charakterze materialnoprawnym, jak i procesowym z zakresu prawa cywilnego, administracyjnego, pracy, czy finansowego. Każda czynność podjęta w imieniu spółki wiąże spółkę bez względu na naruszenie zasad prowadzenia spraw spółki. Wszelkie wewnętrzne ograniczenia są dopuszczalne, ale wywołują skutek jedynie wewnątrz spółki, co nie wyklucza roszczeń między wspólnikami. Prowadzenie spraw spółki związane jest z zarządzaniem oraz kierowaniem i dotyczy wewnętrznych stosunków spółki. Polega ono na wydawaniu decyzji oraz opinii, podejmowaniu uchwał, organizowaniu działalności spółki w sposób zgodny z przedmiotem działania, nakierowanym na zrealizowanie celów spółki. Stanowi ono majątkowe uprawnienie organizacyjne wspólników związane ze sferą wewnętrznego funkcjonowania spółki, a podejmowane przez nich decyzje nie wywołują skutków w obrębie stosunków z osobami trzecimi. Do podejmowania oraz prowadzenia spraw spółki jest uprawniony i zobowiązany każdy wspólnik (art. 39 § 1 k.s.h.). Samodzielne prowadzenie tych spraw dotyczy zwykłych czynności, a w razie zgłoszenia sprzeciwu przed podjęciem czynności, wymagana jest uprzednia uchwała wspólników (art. 39 § 2 k.s.h.). Sprawy przekraczające zakres zwykłych czynności wymagają zgody wszystkich wspólników, która może być wyrażona w podjętej uchwale (art. 43 k.s.h.). Oparty na zasadzie wyrażenia zgody art. 43 k.s.h. nie określa skutków podjęcia czynności mimo braku zgody, które zresztą nie mogłyby prowadzić do ograniczenia reprezentacji (art. 29 § 3 k.s.h.). Nie oznacza to jednak braku konsekwencji takiego działania w odniesieniu do wspólnika, który podjął czynność. Na ogólnych zasadach może on ponosić odpowiedzialność odszkodowawczą, jak też powinien się liczyć z następstwami wynikającymi ze stosunku spółki. Założenie dążenia wspólników do osiągnięcia wspólnego celu (art. 3 k.s.h.) wskazuje na obowiązek podejmowania przez nich czynności tak w stosunkach wewnętrznych, jak i zewnętrznych w interesie spółki, odnosi się to także do sprzeciwiania się podejmowaniu zamierzonych czynności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie - I Wydział Cywilny z dnia 15 listopada 2012 r. I ACa 522/12, Legalis Numer 704768).

Wspólnik może jednak zostać **pozbawiony** prawa reprezentowania spółki. Ustawodawca przewidział dwa sposoby pozbawienia wspólnika spółki jawnej prawa reprezentacji. Pierwszym jest pozbawienie prawa reprezentacji w **umowie spółki** (art. 30 § 1 k.s.h.), przy czym na podstawie postanowień umowy spółki można także ograniczyć prawo wspólnika do samodzielnej reprezentacji, wprowadzając zasadę **reprezentacji łącznej**, uprawniającą wspólnika do reprezentowania spółki tylko łącznie z innym wspólnikiem lub prokurentem. Drugim zaś sposobem **prawomocne orzeczenie sądu** (art. 30 § 2 k.s.h.).

Pozbawienie wspólnika prawa reprezentowania spółki na mocy prawomocnego orzeczenia sądu (art. 30 § 2 k.s.h.) następuje wbrew woli wspólnika. Jednakże powierzenie kompetencji do pozbawienia wspólnika prawa reprezentacji wbrew jego woli sądowi ma zapewnić obiektywizm i chronić wspólnika przed jakimikolwiek nadużyciami w tym zakresie.

Pozbawienie wspólnika prawa reprezentowania spółki na mocy prawomocnego orzeczenia sądu może nastąpić wyłącznie **z ważnych powodów**. Kodeks spółek handlowych nie definiuje pojęcia ważnych powodów. W literaturze przyjmuje się, iż ważne powody mogą stanowić okoliczności zawinione przez wspólnika, jak również niezawinione, w szczególności takie jak długotrwała choroba (A. Kidyba, Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2009, art. 30). Ważność przyczyn podlega ocenie sądu. W doktrynie jako ważne powody mogące stanowić podstawę pozbawienia wspólnika prawa reprezentowania spółki wskazano chorobę psychiczną wspólnika, jego nieudolność, brak należytej dbałości o interesy spółki, nieuczciwość względem kontrahentów, narażającą na szwank reputację spółki (por. np. A., Komentarz KH, 1935, s. 169), nielojalność wspólnika wobec spółki i zajmowanie się interesami konkurencyjnymi, oczywisty brak kompetencji, grożący spółce poważną szkodą, lekkomyślność przy zaciąganiu zobowiązań w imieniu spółki, choroba umysłowa, popadnięcie w skrajne uzależnienie od alkoholu albo środków odurzających (R., Komentarz KSH, 2013, s. 82), małwersacje, których dopuścił się wspólnik (K. Kruczałak, w: Kruczałak, Komentarz KSH, 2001, s. 74). Jednakże w każdym przypadku ocena tego, czy okoliczności stanowiące podstawę złożenia powództwa o wyłącznie wspólnika od prawa reprezentacji stanowią ważny powód w rozumieniu art. 30 § 2 k.s.h. należy do sądu.

Zgodnie z art. 39 § 1 k.s.h. każdy wspólnik **ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki**. Każdy wspólnik może bez uprzedniej uchwały wspólników prowadzić sprawy nieprzekraczające zakresu zwykłych czynności spółki (art. 39 § 2 k.s.h.). Jeżeli jednak przed załatwieniem sprawy, o której mowa w § 2, choćby jeden z pozostałych wspólników sprzeciwi się jej przeprowadzeniu, wymagana jest uprzednia uchwała wspólników. (art. 39 § 2 k.s.h.).

Prowadzenie spraw spółki należy do stosunków wewnętrznych spółki jawnej i przejawia się w podejmowaniu wszystkich decyzji dotyczących funkcjonowania spółki, niezastrzeżonych do kompetencji sądu (np. art. 47 k.s.h.) ani do materii umownej, tj. wymagającej uregulowania w umowie spółki (tak Z. Fenichel, w: Dziurzyński, Fenichel, Honzatko, Komentarz KH, 1999, s. 100, za: T. Siemiątkowski, R. Potrzeszcz, w: Potrzeszcz, Siemiątkowski, Komentarz KSH, 2001, s. 139; inaczej S. Sołtysiński, w: Sołtysiński, Szajkowski, Szumański, Szwaja, Komentarz KSH, t. 1, 2012, Nb 3, który wśród czynności przekraczających zakres zwykłych czynności spółki tytułem przykładu wskazuje także sprawy należące do materii umownej, tj. zmiana firmy, zwolnienie wspólnika od prowadzenia spraw spółki). Regulacja k.s.h. dotycząca prowadzenia spraw spółki jawnej, na mocy art. 37 § 2 k.s.h., ma charakter **dyspozytywny**. Oznacza to, że wspólnicy w umowie spółki mogą zmodyfikować jej treść lub całkowicie wyłączyć zaproponowaną przez ustawodawcę regulację i wprowadzić inne, dogodne dla siebie, zasady prowadzenia spraw spółki.

Zgodnie z przepisem **art. 39 § 1 k.s.h.** co do zasady **każdy wspólnik** spółki jawnej ma **prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki**. Prawo prowadzenia spraw spółki jawnej jest prawem osobistym i nie może być przedmiotem rozporządzenia. Zgodnie ze wzorcem regulacji kodeksowej, prowadzenie spraw spółki jawnej jest nie tylko prawem każdego wspólnika, ale **także jego obowiązkiem**, który powinien wykonywać w sposób należyty, zgodny z zasadami wskazanymi w art. 355 § 2 k.c.. Przy prowadzeniu spraw spółki wspólnicy powinni również kierować się dyrektywą dążenia do osiągnięcia wspólnego celu (art. 3 k.s.h.) oraz lojalności wobec spółki (art. 56 § 1 k.s.h.). Jeżeli ustawa (art. 57 k.s.h.) lub umowa spółki nie stanowi inaczej, wspólnik mający obowiązek prowadzenia spraw spółki zobowiązany jest do naprawienia szkody wyrządzonej spółce w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem swojego zobowiązania (art. 2 k.s.h. w zw. z art. 471 k.c.). Ponadto, nienależyte wykonywanie przez wspólnika obowiązku prowadzenia spraw spółki może uprawniać pozostałych wspólników do żądania rozwiązania spółki przez sąd lub stanowić przyczynę orzeczenia o wyłączeniu tego wspólnika ze spółki (art. 63 k.s.h.).

W literaturze wskazano, że wspólnicy **mogą oddzielić prawo prowadzenia spraw spółki od obowiązku** prowadzenia tych spraw, postanawiając, że niektórzy wspólnicy będą i uprawnieni, i zobowiązani do prowadzenia spraw spółki, a inni tylko uprawnieni, lecz niezobowiązani do prowadzenia tych spraw (R., Komentarz KSH, 2013, s. 96).

Decydując się na zwolnienie określonych wspólników z obowiązku prowadzenia spraw spółki, wspólnicy powinni mieć jednak na uwadze, że dany wspólnik będzie jedynie uprawniony do prowadzenia spraw spółki i zależnie od swej woli będzie z tego prawa korzystać lub nie. Jeżeli w spółce zostanie przyjęta zasada jednomyślności w podejmowaniu decyzji lub stosownej większości, bierność wspólnika mającego jedynie prawo do prowadzenia spraw spółki może

uniemożliwić spółce prawidłowe funkcjonowanie. Podkreślić przy tym należy, że wspólnikowi niekorzystającemu ze swego prawa nie można postawić zarzutu braku działania i z tej przyczyny np. żądać wyłączenia go ze spółki na podstawie przepisu art. 63 k.s.h.. W związku z powyższym, zwalniając wspólnika z obowiązku prowadzenia spraw spółki, należy pamiętać, by przyjąć w umowie spółki odpowiednie zasady podejmowania decyzji.

Należy zaznaczyć, że w toku działalności spółki często trudno odróżnić czynności z zakresu prowadzenia spraw spółki i czynności z zakresu reprezentacji spółki, gdyż są one ze sobą ściśle związane, w szczególności gdy ten sam wspólnik jest uprawniony do samodzielnej reprezentacji i równocześnie uprawniony i zobowiązany do prowadzenia spraw spółki. Jednakże przepisy k.s.h. wyraźnie odróżniają czynności polegające na prowadzeniu spraw spółki oraz czynności z zakresu reprezentacji spółki, i odrębnie regulują obie instytucje. Jak zatem wskazuje sama systematyka uregulowania obu instytucji, **prowadzenie spraw spółki** należy do stosunków wewnętrznych spółki, natomiast **reprezentacja** jest aktem zewnętrznym spółki i należy do kategorii stosunków spółki z osobami trzecimi.

Prowadzenie spraw spółki obejmuje wszelkie czynności wewnętrzne spółki związane z prowadzeniem przez spółkę działalności gospodarczej. Prowadzenie spraw spółki dotyczy zatem wszelkich czynności związanych z zarządzaniem spółką i jej majątkiem. Co do zasady, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, każdy wspólnik ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki (art. 39 § 1 w zw. z art. 37 § 1 .s.h.). Niedopuszczalne jest jednak powierzenie prowadzenia spraw spółki osobom trzecim z wyłączeniem wszystkich wspólników (art. 38 § 1 w zw. z art. 37 § 2 k.s.h.). Dopuszczalny jest natomiast wewnętrzny podział pomiędzy wspólnikami zadań z zakresu prowadzenia spraw spółki.

Reprezentacja spółki obejmuje natomiast prawo do składania oświadczeń woli i dokonywania czynności prawnych w stosunkach zewnętrznych w imieniu i interesie spółki. Co do zasady, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, każdy wspólnik spółki jawnej uprawniony jest do reprezentacji spółki (art. 29 § 1 k.s.h.), a prawo do reprezentacji obejmuje prawo do wszelkich czynności sądowych i pozasądowych spółki (art. 29 § 2 k.s.h.). Wspólnik posiadający prawo reprezentacji spółki może więc nabywać w imieniu spółki prawa i zaciągać zobowiązania, a także działać w imieniu spółki w postępowaniach administracyjnych i sądowych. Podstawą umocowania wspólników spółki jawnej do reprezentacji spółki są przepisy ustawy, w związku z czym wspólnik jest przedstawicielem ustawowym spółki.

Zgodnie z art. 47 k.s.h. prawo prowadzenia spraw spółki może być odebrane wspólnikowi z ważnych powodów, na mocy prawomocnego orzeczenia sądu; dotyczy to również zwolnienia wspólnika od obowiązku prowadzenia spraw spółki.

Jak już wspomniano, zasadą wyrażoną w przepisie art. 39 § 1 k.s.h. jest uprawnienie i zobowiązanie każdego wspólnika do prowadzenia spraw spółki jawnej. Zasada ta podkreśla znaczenie prawa do prowadzenia spraw spółki **jako prawa najistotniejszego w spółce jawnej**, zapewniającego wspólnikom osobiste zaangażowanie w realizację wspólnego celu. Wspólnik może jednak zostać **wyłączony** od prowadzenia spraw spółki. Ustawodawca przewidział dwa sposoby pozbawienia wspólnika spółki jawnej prawa prowadzenia spraw spółki. Pierwszym jest pozbawienie prawa prowadzenia spraw spółki w umowie spółki bądź na podstawie późniejszej uchwały (art. 40 § 1 k.s.h.), drugim zaś prawomocne orzeczenie sądu (art. 47 k.s.h.).

Pozbawienie wspólnika prawa prowadzenia spraw spółki na mocy prawomocnego orzeczenia sądu może nastąpić z **ważnych powodów**, które powinny dotyczyć osoby tego wspólnika (zarzuty subiektywne). Kodeks spółek handlowych nie definiuje pojęcia ważnych powodów. W literaturze przyjmuje się, iż ważne powody mogą stanowić okoliczności **zawinione** przez wspólnika, jak również **niezawinione**, w szczególności takie jak długotrwała choroba. Ważność przyczyn podlega ocenie sądu. W doktrynie jako ważne powody mogące stanowić podstawę pozbawienia wspólnika prawa reprezentowania spółki wskazano chorobę psychiczną wspólnika, chorobę nieuleczalną, dłuższą nieobecność w kraju (Z. Fenichel, w: Dziurzyński, Fenichel, Honzatko, Komentarz KH, 1994, s. 111; K. Kruczałak, w: Kruczałak, Komentarz KSH, 2001, s. 91), jego nieudolność, nierzetelność, nielojalność wspólnika wobec spółki i zajmowanie się interesami konkurencyjnymi, oczywisty brak kompetencji, grożący spółce poważną szkodą, choroba umysłowa (S. Sołtysiński, w: Sołtysiński, Szajkowski, Szumański, Szwaja, Komentarz KSH, t. 1, 2012, Nb 3; A. Kidyba, Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2009, art. 47). Jednakże w każdym przypadku ocena tego, czy

okoliczności stanowiące podstawę złożenia powództwa o wyłącznie wspólnika od prowadzenia spraw spółki stanowią ważny powód w rozumieniu art. 47 k.s.h., należy do sądu.

Zauważyć należy, że przedstawiciele piśmiennictwa przedstawiają różne stanowiska w sprawie legitymacji procesowej w zależności od tego, czy powództwo dotyczy **pozbawienia prawa reprezentowania spółki**, czy też **prawa prowadzenia spraw spółki**. Nadto, o ile w przypadku powództwa o pozbawienie prawa reprezentowania spółki dominuje pogląd, iż legitymacja procesowa w tym zakresie przysługuje każdemu wspólnikowi niezależnie od zasad reprezentacji spółki, o tyle w przypadku powództwa o pozbawienie wspólnika prawa prowadzenia spraw spółki poglądy doktrynalne są bardziej zróżnicowane – jako podmiot legitymowany wskazuje się każdego wspólnika, wszystkich wspólników działających łącznie, niektórych wspólników albo też samą spółkę.

Należy podkreślić, że przepis art. 39 § 1 k.s.h. nie tylko uprawnia każdego wspólnika spółki jawnej do prowadzenia spraw spółki, ale również statuuje obowiązek każdego wspólnika prowadzenia tych spraw. (...) spółki jawnej może zostać **zwolniony** z obowiązku prowadzenia spraw spółki **na mocy postanowień umowy spółki**. Jeżeli jednak w umowie spółki wspólnik nie został zwolniony z rzeczowego obowiązku, a zachodzi ku temu ważny powód, na podstawie przepisu art. 47 k.s.h. wspólnik spółki jawnej może zostać zwolniony z tego obowiązku **przez sąd**. Zwolnienie, o którym mowa w tym przepisie, nie oznacza przymusowego odebrania wspólnikowi prawa prowadzenia spraw spółki przez sąd, a jedynie zwolnienie z obowiązku prowadzenia tych spraw.

Przepis art. 47 k.s.h., tak jak w przypadku pozbawienia wspólnika prowadzenia spraw spółki, nie wskazuje również legitymowanego czynnie w zakresie powództwa o zwolnienie wspólnika z obowiązku prowadzenia spraw spółki. W odróżnieniu od pozbawienia wspólnika prawa prowadzenia spraw spółki, powództwo o zwolnienie wspólnika od obowiązku prowadzenia spraw spółki może wytoczyć **wspólnik**, który ma być zwolniony z przedmiotowego obowiązku (S. Sołtysiński, w: Sołtysiński, Szajkowski, Szumański, Szwaja, Komentarz KSH, t. 1, 2012, Nb 7; K. Kruczałak, w: Kruczałak, Komentarz KSH, 2001, s. 92).

Za podmiot **legitymowany biernie** (pozwanego) w sprawie zwolnienia wspólnika od prowadzenia spraw spółki należy uznać **spółkę jawną** (tak T. S., R. P., w: P., S., Komentarz KSH, 2001, s. 156; ciż, w: P., S., Komentarz KSH, t. 1, 2010, s. 342, Nb 4; **odmiennie** K. K., w: K., Komentarz KSH, 2001, s. 92, zdaniem którego "w takim przypadku pozwanymi byłiby wszyscy pozostali wspólnicy, chyba że niektórzy z nich dołączyliby się do powództwa wspólnika o zwolnienie go od obowiązku prowadzenia spraw spółki"; odmiennie również R., Komentarz KSH, 2013, s. 103 i S. S., w: S., S., S., S., Komentarz KSH, t. 1, 2012, Nb 7, którzy uważają, że należy pozwać nie tylko spółkę, ale również i pozostałych wspólników).

Analizując podstawy prawne powództwa w niniejszej sprawie oraz zasadność powództwa wytoczonego przez powoda należy wskazać jeszcze dodatkowo na **przepis art. 56 k.s.h. formułujący zakaz konkurencji**. Zgodnie z § 1 tego artykułu wspólnik obowiązany jest powstrzymać się od wszelkiej działalności sprzecznej z interesami spółki. Natomiast z § 2 art. 56 k.s.h. wynika, że wspólnik nie może, bez wyraźnej lub domniemanej zgody pozostałych wspólników, zajmować się interesami konkurencyjnymi, w szczególności uczestniczyć w spółce konkurencyjnej jako wspólnik spółki cywilnej, spółki jawnej, partner, komplementariusz lub członek organu spółki. Przepis art. 57 § 1 k.s.h. przewiduje, że każdy wspólnik ma prawo żądać wydania spółce korzyści, jakie osiągnął wspólnik naruszający zakaz konkurencji, lub naprawienia wyrządzonej jej szkody.

Odnosząc wskazane przepisy do przedmiotowej sprawy należy podnieść, że stan faktyczny ustalony w sprawie wykazał, iż:

- zgodne funkcjonowanie wspólników, w tym wykonywanie praw i obowiązków oraz reprezentacja spółki według ustalonego podziału, miało miejsce do 2019r. , a więc do daty funkcjonowania związku partnerskiego,

- oboje wspólnicy utracili do siebie zaufanie, możliwość komunikowania się i wspólnego podejmowania decyzji, jak i prowadzenia spraw spółki według schematu funkcjonującego do 2019r. (prace biurowe pozwana, prace techniczne powód),

- nie jest przedmiotem niniejszego postępowania ustalenie przyczyn rozpadu związku partnerskiego, ale poza sporem powinno być to, że powód i pozwana są odpowiedzialni za to, że funkcjonowanie podmiotu-spółki jawnej oparłi w istocie rzeczy na relacji czysto osobistej, związku partnerskim, co spowodowało, że ustanie więzi osobistej wykluczyło funkcjonowanie spółki na dotychczasowych zasadach,

- oboje wspólnicy są odpowiedzialni za brak po 2019r. audytu finansów spółki, za brak przejrzystości przepływów finansowych, a pozwana z uwagi na wykształcenie (ekonomia) i dotychczasowe zajmowanie się gospodarką finansową spółki, tym bardziej powinna o to zadbać. Przy zarzutach powoda o wyprowadzenie pieniędzy ze spółki, to pozwana powinna dążyć do wyraźnego oddzielenia własnej działalności od działalności spółki,

- oboje wspólnicy powinni dążyć do zmiany w umowie najmu i innego oznaczenie strony wynajmującej, podobnie do zmiany umów o dostawę mediów, tak by spółka była ich stroną,

- obie strony formułują zarzuty względem siebie o nadużycia finansowe, a dodatkowo powód względem pozwanej o ukrywanie dokumentacji finansowej, a pozwana względem powoda o jej wynoszenie, do tego pojawiają się zarzuty drobniejszej wagi np. o parkowanie samochodu, relacje z pracownikami,

-poza sporem powinno być to, że oprócz przepływów finansowych, które bez audytu mogą budzić wątpliwości, pojawiała się istotna kwestia reprezentowania spółki przez pozwaną i to w czynnościach z samą pozwaną. Może to budzić uzasadnione podejrzenia powoda o treść i cel tych czynności, jak i skutek finansowy. Po 2019r. taka reprezentacja nie powinna mieć miejsca,

- oboje wspólnicy, a w szczególności pozwana, która ma własną działalność gospodarczą powinna dążyć do zawarcia wyraźnych zapisów w umowie spółki jawnej co do zakresu i przedmiotu działalności objętego zakazem konkurencji, tak by znowu nie narażać się na zarzuty powoda, że został wprowadzony w błąd w tej kwestii . Nie można przeoczyć, że zakaz konkurencji będzie obowiązywał pozwaną w okresie likwidacji spółki jawnej.

W ocenie Sądu, ustalony stan faktyczny sprawy i dokonana ocena dowodów nie pozwala na uznanie , że ważne przyczyny leżą po stronie tylko jednego ze wspólników tj. powoda, bądź pozwanej i orzeczenie o przyznaniu powodowi prawa do przejęcia majątku spółki z obowiązkiem rozliczenia się z pozwaną na podstawie art. 66 k.s.h.

W tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne.

Ż. pozwanej zgłoszone w odpowiedzi na pozew - orzeczenie o przyznaniu pozwanej prawa do przejęcia majątku spółki z obowiązkiem rozliczenia się z powodem na podstawie art. 66 k.s.h. , również nie zasługiwało na uwzględnienie z przyczyn merytorycznej niezasadności, o czym była mowa powyżej.

Wspólnicy powinni zatem po rozwiązaniu spółki powinni przeprowadzić postępowanie likwidacyjne, dokonać prawidłowego oszacowania wartości aktywów i pasywów spółki, a przy podziale uwzględnić warunki umowy spółki, oraz przepisy k.s.h., a nadto zasady współzycia społecznego, zasady uczciwości kupieckiej, co zapewni prawidłowe dokonanie podziału majątku spółki.

Sąd nie znalazł uzasadnionych podstaw do otwarcia rozprawy na nowo na wniosek powoda i kontynuowania postępowania dowodowego, bowiem materiał dowodowy zgromadzony w sprawie dawał podstawy do wyrokowania.

Ubocznie jedynie można stwierdzić, że skoro powód zdecydował się na wytoczenie powództwa o rozwiązanie spółki, to bezprzedmiotowym było wytaczanie powództwa o pozbawienie pozwanej reprezentacji i prowadzenia spraw spółki, bowiem kwestie te w ramach zabezpieczenia powinny być rozpoznawane w tym procesie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Pozwana przy pierwszej czynności procesowej przyłączyła się do głównego żądania pozwu, dotyczącego rozwiązania spółki (wprawdzie z przyczyn procesowych uznanie nie jest możliwe, ale przyłączenie się do żądania może być na równie potraktowane z uznaniem). W zakresie drugiego z żądań- przejęcia majątku spółki- powód przegrał proces. Stąd też powód został obciążony obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanej kosztów procesu – opłaty od pełnomocnictwa 17zł i podstawowej stawki wynagrodzenia pełnomocnika dotyczącej rozwiązania spółki kapitałowej (na zasadzie analogii kategorii sprawy).

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron przez portal informacyjny,
2. Dołączyć płytę CD z rozprawy .

21 IX 22r. SSO Barbara Kubasik